

NAGY ANTAL RÓBERT

Kijárat

a fáklyád voltam
fényt szórtam
a barna szemedben ülő bizonytalanságra
közös biztonságot lobogtam barlangrajzainkra
de te árnyékunkban mindig félrenéztél
nem vadásztam
de te gyűjtögettéél
fájón kialudtam
külön sötétben botladozunk
tétován tapogatom téged pótló társaim
keresem közös barlangunk
kijáratát

Végítélet

A rendező ideges,
a narrátor zavartan dadog.
Kékhalált kapott monitor az ég.
Lefagy a végszó.
Csak a gyermek nevet.
Játékai szanaszét
a szombati homokban.
Ma sem pakol el.
Dacosan duzzog,
inkább a büntetést kéri.
Isten sóhajt,
rá maradt a rendrakás.